

PROTESTANT (2) *sb m*

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w pro- oraz protestować); a jasne.

pl G protestant(o)w (1). ◇ D protestantom (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ten, kto składa protest (2) :

a. *Przed sądem (1) :* PROTESTATIAE téż do Aktu świadectw należą: Iuż teraz Proteſtántom takim nie ząwſze dowodu przykázuią *SarnStat* 1288; [*DiarPos* 151].

b. *Określenie wyznawców luteranizmu (w związku z ich protestem na sejmie w Spirze 1529 r.) (1) :*

W połączeniu szeregowym (1): V Pikártow/ Huſow/ Nowokrzczeńcow/ Sákrámentarzow/ Lutheranow Proteſtántow/ y wſſech inych/ ktorzy fye od nas odłączáya/ wſſyſtko fye odmyeniło? KromRozm III I4v.

ALKa